

Երբ վերադառնում եմ տուն, Սաթօն մը-տահող հարցնում է .

— Վարագոյրը բերի՞ր . . .
* * *

Յուսուար . —

Գիմնագիրայում աշակերտները ապստամբել են ինձ դէմ :

Լաւ չեմ հասկանում՝ հարցը ինչո՞ւմն է : Ժողովներ, որոշումներ : Կոմբլիջը հուպ է տալիս :

Տալիս եմ հրաժարականս :
* * *

— . . .

Թուրք տանտիկինը դուռը բացել է եւ երկարօրէն նայում է ինձ : Մօտենում է եւ խորհրդաւոր ձայնով . —

— Ձեզ մի բան ասե՞մ . . . Գնացէ՛ք այստեղից, այս երկիրը ձեզ համար չէ : Գնացէ՛ք այստեղից :

Ասում է, ամէն գիշեր, իմ մասին վատ երազներ է տեսնում : Ես կարծում եմ, որ ոռւս չեկիրտը մի բան է ասել միւս թուրք կնոջ, նա սրան, սա էլ ինձ :

Նախազգուշացնում են :
* * *

— . . .

Այսօր իմ բացակայութեան ժամանակ, դիմացի միլիցիայեան մարդ է զրկել, ասելու համար, որ ուզում է՝ դայ, դաշնամուրի վրայ մի քիչ նուազի :

Կինս բնականաբար հրաժարուել է, բայց տեսնելով, որ հրամայում են, դուրս է գնացել :

Միլիցիայեանը եկել նստել է դաշնամուրի առջեւ, մի մատով նուազել եւ մեկնել :

Ուզում են նաեւ ինձ անարգել :
* * *

— . . .

Ձեկայից թուղթ է եկել՝ ներկայանալ :

Ձգուշացնում եմ բարեկամներին, եթէ բանտարկեն . . .

Ներկայանում եմ :

Ձեկայի այդ շէնքի մասին այնքան պատմութիւններ եմ լսել : Ցաւի եւ ողբերգութիւնների զաղրելի այդ տունը : Գնդակահարումներ, չարչարանք, նախատինք :

Դրան առջեւ թուղթս ցոյց եմ տալիս ոռւս զինուորներին : Ինձ մի տոմսակ են տալիս ու ուղղում դէպի վեր : Սանդուխը բարձրանալու ժամանակ նայում եմ դէպի բակը՝ կողպուած դռներ, երկաթներով ծածկուած պատուհաններ . . . Ամէն ինչ հինցած, խարխուլ եւ թըշուառ :

Ոճիր եւ աղքատութիւն : Արիւն եւ ոջիլ :

Մտնում եմ մի սենեակ : Սեղան, թղթեր, մի օրիորդ : Չննում է թուղթս եւ առանց երեսիս նայելու սպասեցէ՛ք :

Շատ անգամ այդ օրիորդին տեսել եմ փողոցում, թատրոնում եւ մինչեւ անգամ համալսարանում : Երբեք չէի կարող երեւակայել, որ նա աշխատում է այստեղ : Դէմքն էլ բոլորովին ուրիշ արտայայտութիւն է ստացել . դա ի՞նչ աչքեր են :

Երկար սպասումից յետոյ կանչում են ներս : Սեղանի ետեւ նստել է շէկ մի երիտասարդ, ծխամորճը բերանին, խիստ եւ հանդիսաւոր ձեւերով : Դանդաղօրէն վառում է իր ծխամորճը եւ յօնքերի տակից ինձ դիտում :

Յետոյ ակոսաների տակից, ոռւսերէն ամէն մի բառը շեշտելով՝ ասում .

— Ձեր մասին անդադար դանդատներ են գալիս : Ոորհրդային իշխանութեան մասին անընդատ կարծիքներ էք յայտնում, ինչպէս Սեւանայ ճամբորդութեան ժամանակ, քննադատում էք, միլիցիականներին արգելում էք իրենց պաշտօնը կատարել, պաշտպանում էք վանեցի վաշխառուներին, անպատուում էք միլիցիայետին . . . Ձեր հակայեղափոխական գործունէութիւնը մեզ քաջ յայտնի է, մենք ամէն բան գիտենք, ամէն բան . . .

Պարլամենտի դրօշակի մասին ոչ մի խօսք . շունչ եմ քաշում :

Բացատրում եմ : «Մարտակոչ»ի յօդուածը, բանուորա-գիւղացիական, աշխատաւոր մասսաների լեզուն . . .

Մի ժամ գլխիս ճառ է կարդում :

— Ձեր գործը կը գնայ առայժմ ժողովրդական Դատարան . . . Ձգուշացէ՛ք :

Ու թուղթս ստորագրում է, որպէսզի կարողանամ դուրս գնալ :
* * *

— . . .